

bruar, og så giver statsministeren det interview til Berlingske Tidende senere, som på en måde gør det illegitimt at sige et men i den diskussion.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Steen Gade, at der er en fuldstændig lige linje og sammenhæng imellem, hvad jeg har sagt i min nytårstale, hvad jeg har sagt på Al-Arabiya, hvad jeg har sagt til ambassadørerne den 3. februar, og hvad jeg har sagt i interviewet i Berlingske Tidende. Det er fuldstændig det samme hele vejen.

Det er lidt en gentagelse af den meningsudveksling, der var med hr. Villy Søvndal tidligere, hvor jeg understreger, at det jo ikke er det, at der eksisterer et men, der er det kritiske i det her, for det gør der jo altid, når man siger, at frihed altid er forbundet med et ansvar. Men det men, der ligger i det her, er jo et men, der er reguleret af loven og domstolene i en retsstat.

Det er ikke det personlige men. Det er ikke hr. Steen Gades grænse for, hvor langt ytringsfriheden må gå, eller hr. Holger K. Nielsens eller hr. Villy Søvndals eller min grænse for, hvor ytringsfriheden må gå. Vi føler, tror jeg, hver især et personligt ansvar for at forvalte ytringsfriheden på den måde, vi nu synes at den skal forvaltes på.

Det men, der gælder samfundsmæssigt, er det, der er reguleret i loven og pådømt ved domstolene. Jeg har hele tiden fastholdt, at man ikke kan ophøje sin egen personlige grænse og præference til at blive samfundets lov. Samfundets lov er vedtaget af Folketinget. Og føler nogen, at den er overtrådt, så pådømmes det af domstolene.

Kl. 13.50

Steen Gade (SF):

Jeg har forstået statsministerens diskussion om, at man er ansvarlig over for domstolene, og at man har et personligt ansvar. Så langt, så godt.

Kl. 13.50

Men statsministeren sagde på Al-Arabiya:

Jeg har gjort det klart, at jeg personligt aldrig selv ville fremstille religiøse figurer på den måde, der kunne såre andres følelser.

Har statsministeren så slet ikke talt som statsminister, da han var på Al-Arabiya? Eller har det bare været hr. Anders Fogh Rasmussen, vokset op tæt ved Viborg?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der har jeg netop givet udtryk for, at personligt ville jeg ikke gøre sådan. Det har jeg sagt både på hjemmebanen og, om jeg så må sige, på udebanen, på Al-Arabiya. Det er fuldstændig det samme synspunkt, jeg har givet udtryk for. Men det, at min personlige grænse ligger der, er jo ikke det samme, som at det også bliver samfundets grænse. Det er ikke det samme som at sige, at andre tegnere ikke må gøre det, eller at en avis ikke må offentliggøre det. Det er jo ikke det, jeg står og siger.

Jeg fortæller noget om, hvor min personlige grænse ligger, men den ophører jeg ikke til at være samfundets grænse, og det er den sondring, der er utrolig vigtigt. For hvis hr. Steen Gade vil gøre sin personlige grænse til samfundets grænse eller min personlige grænse til samfundets grænse, så er det ærlig talt et skråplan, hvor ingen rigtig ved, hvor de står, og vi kan ikke have et skråplan i en retsstat. I en retsstat er det lovgivningen og domstolene, der sætter grænsen.

Steen Gade (SF):

Meget af det lyder jo helt rigtigt, og jeg tror også, at jeg er enig i det, bortset fra at jeg da mente, at det var Danmarks statsminister, der udtalte sig som ikke bare hr. Anders Fogh Rasmussen på Al-Arabiya. Hvorfor i alverden sagde statsministeren det ikke dengang, hvis det ikke var, fordi han ville repræsentere danskerne og sige, at han personligt ikke gik ind for det? Ellers giver det jo ikke mening, altså at sige, at jeg er bare en tilfældig person.

Statsministeren har lige kritiseret hr. Villy Søvndal for noget, der er sagt i udlandet, og hr. Holger K. Nielsen for noget, der er sagt i udlandet. Det er jo ikke, fordi det var de to personer. Det var, fordi de var medlemmer af det danske Folketing. Og ligesådan må statsministeren da stå ved, at udtalelserne ikke bare kan være private, men da må være statsministerens udtalelser til andre lande. Den der helt knivskarpe skellen kan jo ikke laves, når statsministeren er statsminister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Næh, men det er sådan set også underordnet i den her sag, for under alle omstændigheder er det en beskrivelse af, hvor min personlige grænse ligger, hvad enten det så er som en, der er opvokset ved Viborg, eller det er som statsminister, eller hvad det er. Det er en personlig grænse.